

Bruksela, 21 czerwca 2023 r.
(OR. pl)

10890/23

FIN 667

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	20 czerwca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 390 final
Dotyczy:	SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów do budżetu UE i wpływów z tego budżetu (2024-2028)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 390 final.

Zał.: COM(2023) 390 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.6.2023 r.
COM(2023) 390 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów do budżetu UE i wpływów z tego
budżetu (2024-2028)**

{SWD(2023) 218 final}

Spis treści

SPIS TREŚCI	1
1. Wprowadzenie	2
2. Prognoza wpływów z budżetu UE na lata 2024–2028	2
2.1. Płatności związane z zobowiązaniami w ramach WRF na lata 2021–2027	4
2.2. Płatności z tytułu wypełnienia zobowiązań sprzed 2021 r.	6
2.3. Umorzenia	7
2.4. NextGenerationEU	8
2.5. Ewolucja poziomu zobowiązań pozostających do spłaty	9
3. Prognoza wpływów do budżetu UE na lata 2024–2027	10
4. Wnioski	12
Załącznik II – Wyniki prognozy	14
Tabela 1.1 – Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów z budżetu na lata 2024–2028 w odniesieniu do WRF	14
Tabela 1.2 – Płatności związane z zobowiązaniami w ramach WRF na lata 2021–2027	15
Tabela 1.3 – Płatności z tytułu wypełnienia zobowiązań sprzed 2021 r.	16
Tabela 2 – Prognozowane umorzenia w latach 2024–2027	17
Tabela 3 – Długoterminowa prognoza wpływów w odniesieniu do NextGenerationEU	18
Tabela 4 – Zmiana łącznej kwoty zobowiązań pozostających do spłaty w latach 2024–2027	19
Tabela 5 – Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów do budżetu UE na lata 2024–2027	20

1. Wprowadzenie

W niniejszym sprawozdaniu przedstawiono prognozy dotyczące wpływów do budżetu UE i wpływów z tego budżetu na kolejne pięć lat zgodnie z art. 247 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowegoⁱ. Niniejsza trzeciaⁱⁱ edycja zawiera prognozę przychodów i wydatkówⁱⁱⁱ wynikających z wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 oraz NextGenerationEU^{iv} w okresie 2024–2028^v.

Płatności z budżetu UE wynikają z zobowiązań. Szacunków dotyczących płatności przedstawionych w niniejszym sprawozdaniu dokonano na podstawie środków na zobowiązania ujętych w programowaniu finansowym towarzyszącym projektowi budżetu na 2024 r.^{vi}, uwzględniającym dostosowania dotyczące poszczególnych programów przewidziane w art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF^{vii}, jak również na ponownym wykorzystaniu umorzeń zgodnie z art. 15 ust. 3^{viii} rozporządzenia finansowego. Jeżeli chodzi o dochody, prognoza opiera się na systemie dochodów określonym w decyzji w sprawie zasobów własnych^{ix}. Prognozy dochodów uwzględniają również Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej^x („umowa o wystąpieniu”).

Wraz z szacunkami dotyczącymi WRF w niniejszej prognozie uwzględniono płatności w obrębie wszystkich programów w ramach NextGenerationEU. Wydatki te, stanowiące uzupełnienie wydatków w ramach WRF, są finansowane z dochodów pochodzących z operacji zaciągania pożyczek na rynkach kapitałowych.

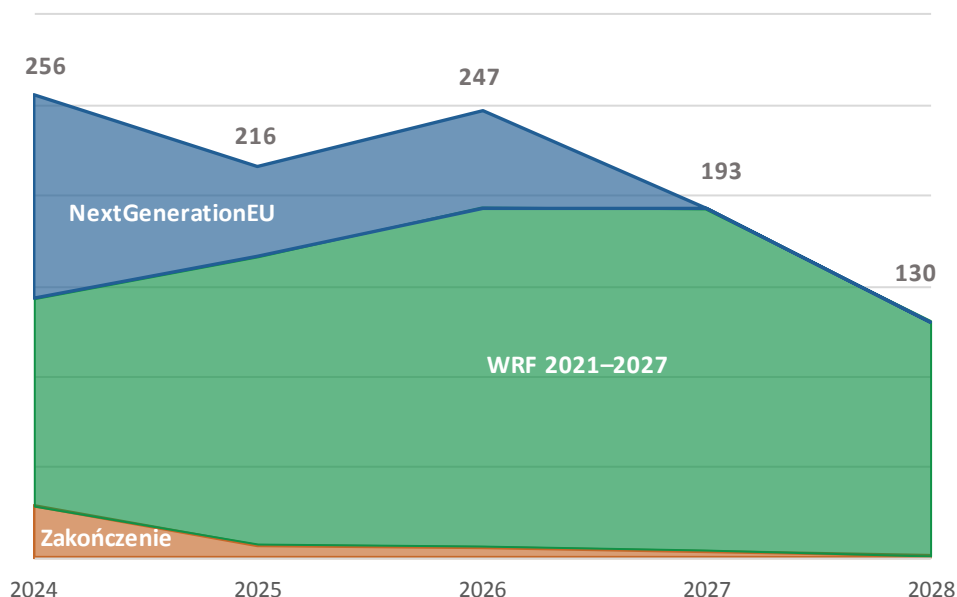
W niniejszej prognozie oszacowano zaległe płatności wynikające z zobowiązań zaciągniętych w programach objętych WRF na lata 2021–2027 i wcześniej, natomiast płatności związane z programami dotyczącymi WRF na okres po 2027 r. nie są objęte zakresem niniejszej prognozy. W niniejszym sprawozdaniu nie uwzględniono scenariuszy dotyczących kosztów finansowania NextGenerationEU, uwzględniono natomiast kwoty zgodnie z programowaniem finansowym.

2. Prognoza wpływów z budżetu UE na lata 2024–2028

Szacuje się, że w latach 2024–2028 płatności wyniosą 1 042 mld EUR, z czego 824 mld EUR w ramach pułapu płatności WRF oraz 216 mld EUR na bezzwrotne wsparcie w ramach NextGenerationEU.

W prognozie uwzględniono przyszłe dostosowania dotyczące poszczególnych programów przewidziane w art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF oraz ponowne wykorzystanie umorzeń na podstawie art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego w latach 2025–2027. Oczekuje się, że dostosowania dotyczące poszczególnych programów spowodują automatyczne dostosowanie w górę pułapów WRF dla zobowiązań i płatności w wysokości 12,6 mld EUR w latach 2022–2027^{xi}. Dokładne roczne dostosowanie będzie zależało od dochodów z grzywnien za naruszenie zasad konkurencji w poprzednim roku, a jego całkowita kwota wyniesie 11 mld EUR (w cenach z 2018 r.) do 2027 r.

Wykres1 – Prognoza płatności z podziałem na kategorie

Płatności z budżetu UE nie są równomiernie rozłożone w okresie 2024–2028. Prognoza zależy od rozwoju sytuacji w zakresie: 1) płatności z tytułu programów wydatków finansowanych z WRF na lata 2021–2027 (75 % płatności ogółem), 2) wypłat w ramach NextGenerationEU (21 % płatności) oraz 3) płatności wynikających z zobowiązań pozostających do spłaty w ramach WRF 2014–2020 i wcześniejszych (4 % płatności). Szacowana średnia roczna wartość wypływów z budżetu UE wynosi 208 mld EUR, z czego 43 mld EUR ma zostać sfinansowane z pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych na programy NextGenerationEU. Prognoza na 2028 r. odpowiada zaległym płatnościom wynikającym z zobowiązań zaciągniętych w programach objętych WRF na lata 2021–2027 i wcześniej, natomiast płatności związane z programami dotyczącymi WRF na okres po 2027 r. nie są objęte zakresem niniejszej prognozy.

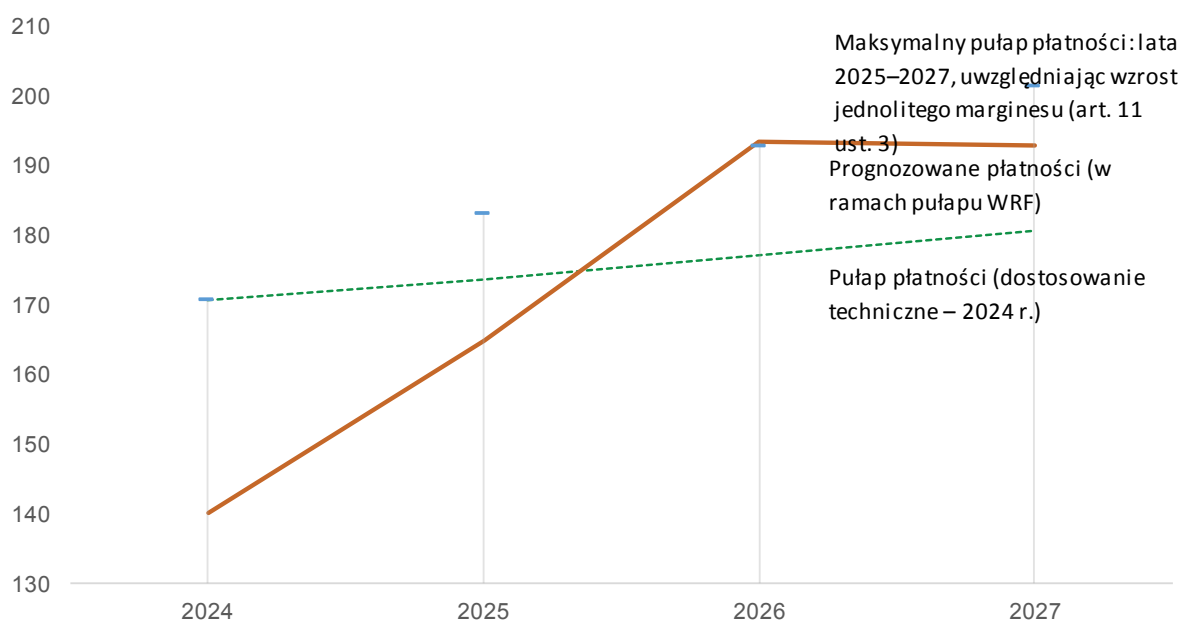
Oczekuje się, że w 2025 r. płatności ogółem spadną, a w 2026 r. wzrosną. Prognozy dotyczące płatności z WRF na lata 2021–2027 wskazują na stopniowy wzrost w latach 2025–2026 i mniejszy w kolejnym roku, podczas gdy oczekuje się, że płatności w ramach NextGenerationEU spadną w 2025 i 2026 r. w porównaniu z 2024 r. Wraz z zakończeniem wdrażania NextGenerationEU w 2026 r. większość płatności w ostatnich dwóch latach prognozy odpowiada programom realizowanym w ramach WRF na lata 2021–2027.

Jeżeli chodzi o wydatki przewidziane w WRF na lata 2021–2027 i w latach poprzednich, prognoza średnich rocznych płatności wynosi 165 mld EUR, przy czym w latach 2024, 2025 i 2028 kwota ta jest niższa, a w latach 2026 i 2027 wyższa. Wzorec ten, choć bardziej zaakcentowany z uwagi na większe opóźnienia w realizacji, zaobserwowano w poprzednich WRF ze względu na stopniowe zmniejszanie płatności i zamykanie poprzedniego okresu programowania oraz sukcesywne wprowadzanie nowych programów osiągających pełne tempo realizacji dopiero w drugiej połowie obowiązywania WRF.

Prognozowany margines na lata 2024–2027, zdefiniowany jako różnica między prognozowanymi płatnościami w ramach pułapu WRF a pułapem płatności określonym w rocznym dostosowaniu technicznym na 2024 r., szacuje się na 11 mld EUR. W latach 2024 i 2025 roczny margines ma wynieść odpowiednio 31 mld EUR i 9 mld EUR, podczas gdy prognozowane marginesy na lata 2026 i 2027 są ujemne, a płatności przekraczają pułap o szacunkową kwotę 16 mld EUR i 12 mld EUR. Dodatnie lub ujemne marginesy wynikają ze stabilnego pułapu płatności w ujęciu realnym oraz zmiennej ścieżki programów w ramach budżetu UE, stymulowanych głównie dzięki realizacji polityki spójności. Zgodnie z mechanizmem

automatycznego dostosowania związanym z jednolitym marginesem, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie WRF, od 2022 r. kwoty niewydane w danym roku spowodują zwiększenie pułapów na kolejne lata. W związku z tym dodatnie marginesy przed 2024 r. spowodują podwyższenie pułapów w latach 2025–2027 w granicach określonych w art. 11 ust. 3 rozporządzenia w sprawie WRF. Biorąc pod uwagę te dostosowania, jak również przyszłe dostosowania dotyczące poszczególnych programów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF (które doprowadzi do zwiększenia pułapu płatności o dodatkowe 7,7 mld EUR), oczekuje się, że pułap płatności w WRF na lata 2021–2027 pokryje łączne oczekiwane płatności. W 2026 r. może jednak dojść do przekroczenia maksymalnego pułapu płatności o 0,8 mld EUR, które trzeba będzie wypłacić w ramach pułapu płatności na rok 2027. Wynika to głównie z prognozowanego schematu dokonywania płatności w ramach programów w obszarze spójności, które przyspieszy w tym roku, oraz ze szczytowego poziomu osiągniętego w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ze względu na nakładanie się finalizacji programów na lata 2014–2022 i pełnego tempa wdrażania obecnych WRF. Przyspieszenie dokonywania płatności w ramach programów w obszarze spójności wykraczające poza podstawowy scenariusz prognozy przyjęty w niniejszym sprawozdaniu może skutkować większym przekroczeniem maksymalnego pułapu płatności w tym roku (zob. sekcje 2.1 i 2.3).

Wykres 2 – Prognoza płatności a pułap płatności WRF na lata 2024–2027

2.1. Płatności związane z zobowiązaniami w ramach WRF na lata 2021–2027

Na politykę spójności i wspólną politykę rolną (WPR) przypada ponad połowa prognozowanych płatności wynikających z WRF na lata 2021–2027. Wdrożenie tych dwóch polityk w dużej mierze wpływa na szacunki długoterminowej prognozy płatności.

Dział 2a – Polityka spójności

Do końca 2022 r. zatwierdzono wszystkie programy, a wdrażanie programów w obszarze spójności na lata 2021–2027 rozpoczęło się w ubiegłym roku wraz z wypłatą zaliczek na lata 2021 i 2022, a także

dodatkowych płatności zaliczkowych na FAST-CARE. W 2023 i 2024 r. wypłacone zostaną dalsze płatności zaliczkowe i pierwsze płatności okresowe, choć w wolniejszym tempie niż w poprzednim okresie programowania, co tłumaczy się głównie opóźnieniami w programowaniu, a także wysiłkami władz krajowych na rzecz sfinalizowania programów na lata 2014–2020 i przyspieszenia wdrażania NextGenerationEU. W porównaniu z poprzednim okresem programowania skumulowane opóźnienia przekładają się na roczną lukę w realizacji.

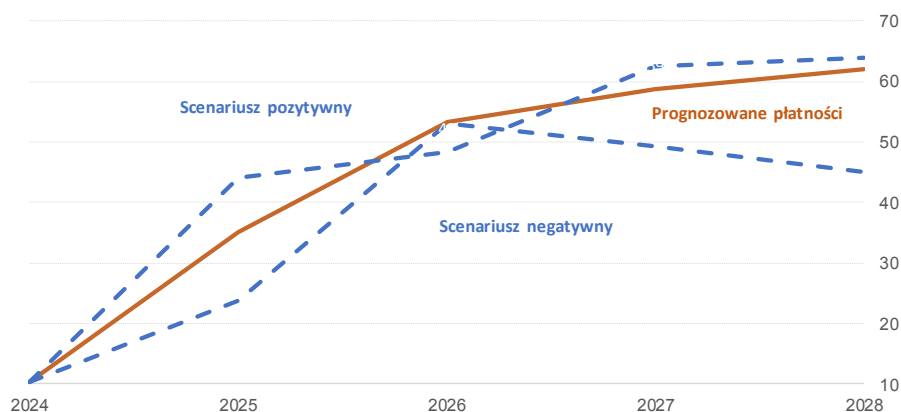
Podobnie jak w poprzednim sprawozdaniu w niniejszej prognozie zaproponowano **trzy scenariusze** realizacji programów w obszarze spójności. Biorąc pod uwagę najnowsze dostępne informacje na temat wdrażania, zakłada się, że państwa członkowskie przyspieszą wdrażanie w 2025 i 2026 r., choć w różnym stopniu, aby nadrobić skumulowane opóźnienia, a tym samym złagodzić ryzyko umorzeń. **Scenariusz podstawowy** zakłada, że państwa członkowskie przyspieszą wdrażanie w 2025 r., osiągając tempo wdrażania WRF 2014–2020 w latach 2026 i 2027 oraz pełne tempo realizacji od roku 2028. Z kolei w **scenariuszu pozytywnym** prognozuje się, że tempo wdrażania w 2025 i 2026 r. będzie takie samo jak w przypadku WRF na lata 2014–2020, a pełne tempo realizacji zostanie osiągnięte w kolejnych latach. **Scenariusz negatywny zakłada**, że państwa członkowskie nie zdołają nadrobić rocznego opóźnienia w okresie objętym prognozą.

W tych trzech scenariuszach założono, że państwa członkowskie wykorzystają wszystkie dostępne możliwości, aby uniknąć umorzeń, biorąc pod uwagę wyższe ryzyko w porównaniu z zeszłorocznym sprawozdaniem. Zgodnie z prognozą począwszy od 2025 r., czyli ostatecznego terminu realizacji zobowiązań na 2022 r., państwa członkowskie będą składać wnioski o istotne płatności do końca roku, które to wnioski zostaną rozpatrzone w kolejnym roku. Złożenie wniosków o płatności spowodowałoby zmniejszenie kwoty umorzeń w tym samym roku, skutkując zrealizowaniem zaledwie 20 % spodziewanych umorzeń. Co do pozostałych 80 % umorzeń zakłada się, że zostaną one odzyskane jako wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w równych kwotach w ciągu najbliższych dwóch lat.

Prognozowane płatności na rzecz programów polityki spójności na lata 2021–2027 w ramach **scenariusza podstawowego** wynoszą 220 mld EUR na lata 2024–2028, podczas gdy zeszłoroczna prognoza na lata 2023–2027 wynosiła 177 mld EUR. Gdyby dokonać prognozy tego scenariusza podstawowego na lata 2023–2027, aby zapewnić równoważne porównanie z zeszłoroczną prognozą, płatności wyniosłyby 165 mld EUR, co potwierdza opóźnione wdrożenie. W przypadku roku 2026 widoczne są skutki opóźnień w składaniu wniosków o płatność.

Pomimo tych założeń przedstawione trzy scenariusze prognozy pokazują, że znaczne umorzenia mogą nastąpić od 2025 r., chyba że państwa członkowskie podejmą dodatkowe starania w celu nadrobienia rocznej luki we wdrażaniu [zob. sekcja 2.3 dotycząca umorzeń]. Aby uniknąć tego ryzyka, państwa członkowskie musiałyby jeszcze bardziej zwiększyć starania na rzecz wdrożenia w kolejnych latach w znacznie szybszym tempie niż w latach 2014–2020.

Wykres 3 – Prognoza płatności dla działu 2a (zobowiązania w ramach WRF na lata 2021–2027) oraz scenariusz pozytywny i negatywny

Dział 3 – Wspólna polityka rolna (WPR) i Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji

Prognozowane płatności w ramach filaru I WPR, wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie wyniosą 163 mld EUR w okresie 2024–2027, co odzwierciedla najnowsze programowanie finansowe.

Po przedłożeniu i zatwierdzeniu wszystkich planów strategicznych WPR wdrażanie EFRROW (II filaru w ramach WPR) na lata 2023–2027 rozpoczęło się na czas. Dzięki przepisom przejściowym przedłużającym programy na lata 2014–2020 możliwa była kontynuacja ich realizacji w latach 2021 i 2022.

Prognoza płatności wynikających z WRF na lata 2021–2027 obejmuje płatności z planów WPR na lata 2023–2027, a także płatności związane z przedłużeniem programów na lata 2021 i 2022 (zob. pkt 2.2 Płatności z tytułu zobowiązań sprzed 2021 r.), które zostaną zakończone do 2026 r. W niniejszej prognozie uwzględniono również przeniesienia środków między filarami wspólnej polityki rolnej zgłoszone przez państwa członkowskie^{xii} skutkujące przeniesieniem środków netto w wysokości 4,8 mld EUR z filaru I (EFRG) do filaru II (EFRROW) na lata 2024–2027.

W związku z kontynuacją realizacji programów EFRROW na lata 2014–2022 i terminowym rozpoczęciem wdrażania nowych planów WPR, przewiduje się, że płatności będą konsekwentnie rosły w nadchodzących latach, osiągając szczytowy poziom w 2026 r. Wynika to z nakładania się zaległych płatności z programów na lata 2014–2020 i okresu przejściowego na lata 2021–2022, które działają zgodnie z zasadą umorzenia „N+3” wraz ze stopniowym wprowadzaniem planów WPR na lata 2023–2027, które są zgodne z zasadą umorzenia „N + 2”.

W budżecie na 2023 r. i w projekcie budżetu na 2024 r. nie planuje się żadnych płatności w ramach pułapów WRF na rzecz Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, ponieważ priorytetem jest wykorzystanie środków NextGenerationEU dostępnych do 2026 r. Zgodnie z założeniami niniejszej prognozy płatności rozpoczną się w 2025 r., aby uniknąć umorzenia zobowiązań z 2022 r.

Pozostałe programy i działy

Prognozowane płatności wzrosły w porównaniu z ubiegłym rokiem, w szczególności w dziale 1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa, w dziale 5 – Bezpieczeństwo i obrona oraz w dziale 6 – Sąsiedztwo i świat. Wynika to z lepszej prognozy wdrażania, mimo że tempo wdrażania nieznacznie spadło. Oczekuje się, że nadrobienie zaległości nastąpi w 2026 r.

2.2. Płatności z tytułu wypełnienia zobowiązań sprzed 2021 r.

Prognozuje się, że płatności z tytułu zobowiązań sprzed 2021 r. (RAL od fr. *reste à liquider*) wyniosą 47,8 mld EUR na lata 2024–2028.

Dział 2a – Polityka spójności

Większość płatności z tytułu zobowiązań sprzed 2021 r. (37 %) odnosi się do programów w ramach polityki spójności, których realizacja przebiega w najwyższym tempie. Prognozy dotyczące płatności opierają się na najnowszych prognozach państw członkowskich (styczeń 2023 r.) i informacjach dotyczących praktycznego wdrażania. Oczekuje się, że dzięki Działaniu w ramach polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE) oraz Dyrekcji Generalnej ds. Bezpieczeństwa i Ochrony^{xiii} państwa członkowskie będą mogły przyspieszyć wdrażanie środków ujętych w okresie 2014–2020.

Ostatni rok obrachunkowy w przypadku europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSD) kończy się w czerwcu 2024 r., przy czym większość płatności prognozowana jest do końca 2023 r. Po 2024 r. spodziewane są ograniczone płatności, biorąc pod uwagę wskaźnik retencji i rozliczenie płatności zaliczkowych.

Dział 3 – Wspólna polityka rolna

Podobnie jak w poprzedniej prognozie zakończenie operacyjnych programów rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2022 przewiduje się na 2026 r., przy czym większość płatności okresowych ma zostać wypłacona w 2025 r.

Pozostałe programy i działy

Większość zaległych płatności w pozostałych częściach budżetu jest równomiernie rozłożona między działem 1 – Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa – oraz działem 6 – Sąsiedztwo i świat. Chociaż oczekuje się, że zakończenie prac w ramach działu 1 będzie miało miejsce wcześniej, niż zakładano w poprzednich szacunkach, obecnie oczekuje, że projekty w ramach działu 6 są bardziej skoncentrowane na etapie końcowym w latach 2025–2027.

2.3. Umorzenia

Prognozowane umorzenia wynikające z programów obecnych i poprzednich WRF na lata 2024–2027 wynoszą 8,1 mld EUR, co oznacza wzrost w porównaniu z zeszłorocznymi prognozami na lata 2023–2027 i znaczne zmiany w strukturze. Wzrost ten wynika głównie z programów w obszarze spójności realizowanych w ramach obecnych WRF.

Dział 2a – Polityka spójności

Kwoty obciążone ryzykiem umorzenia w związku z zakończeniem programów na lata 2014–2020 są mniejsze niż w poprzedniej prognozie ze względu na znaczną elastyczność ułatwiającą pełną absorpcję

funduszy objętych polityką spójności i minimalizującą ryzyko umorzenia w momencie zamknięcia programów.

Przewiduje się natomiast, że programy w obszarze spójności na lata 2021–2027 będą narażone na poważne ryzyko od 2025 r., kiedy to zaczną obowiązywać cele dotyczące umarzenia zobowiązań na lata 2022 i 2023. Szacuje się, że tempo składania wniosków o płatność będzie niższe niż w latach 2014–2020 ze względu na opóźnienie w zatwierdzaniu programów i niskie wykorzystanie środków w budżecie na 2023 r. i projekcie budżetu na 2024 r. Ryzyko umorzenia zobowiązań może się zmniejszyć tylko wtedy, gdy wdrażanie przyspieszy w 2025 i 2026 r. i przekroczy tempo zakładane w scenariuszu podstawowym. Jeśli jednak nie dojdzie do tego przyspieszenia, a schemat realizacji pozostanie zbliżony do scenariusza negatywnego, kwoty obciążone ryzykiem umorzenia będą znacznie większe. W tym scenariuszu, w którym państwa członkowskie nie są w stanie nadrobić rocznego opóźnienia, może dojść do utraty znacznej części zobowiązań przeprogramowanych na rok 2021. Ponadto gdyby umorzenia nie zostały zmniejszone, jak opisano w pkt 2.1 i założono w trzech scenariuszach, prognozowana kwota umorzeń dla programów polityki spójności zostałaby pomnożona przez 5 [zob. tabela 2].

Dział 3 – Wspólna polityka rolna i Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji

Prognoza dotycząca umorzeń w przypadku programów EFRROW na lata 2014–2022 jest zgodna z wynikami z ubiegłego roku. Umorzeń oczekuje się w związku z zamknięciem programów w 2026 r., co znacznie poprawi wyniki z lat 2007–2013. Ewentualnych umorzeń dotyczących planów strategicznych WPR na lata 2023–2027 można by oczekiwać w związku z zamknięciem (tj. w latach 2029–2030), co wykracza poza zakres niniejszego sprawozdania.

Podobnie jak w przypadku funduszy objętych polityką spójności opóźnienie w zatwierdzeniu odpowiednich aktów prawnych i programów Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji wraz z odroczeniem daty realizacji spowodowało ryzyko umorzenia znacznych kwot od 2025 r. ze względu na ograniczenie czasowe dla zobowiązań zaciągniętych w latach 2022 i 2023. Zgodnie z tymi samymi założeniami co w przypadku pozostałych programów w obszarze spójności opisanych w pkt 2.1 państwa członkowskie muszą przyspieszyć wdrażanie w 2025 i 2026 r., aby uniknąć umorzeń, które mogłyby nastąpić od 2025 r.

Pozostałe programy i działy

W przypadku programów zarządzanych bezpośrednio przez Komisję prognoza umorzeń opiera się na najbardziej aktualnych informacjach na szczeblu projektów. Podobnie jak w poprzednim sprawozdaniu prognozy dotyczące umorzeń związanych z programami WRF na lata 2021–2027 opierają się na wskaźnikach umorzeń poprzednich programów. Dokładny rok umorzenia zależałby od zamykania poszczególnych projektów i działów, czego nie można precyzyjnie przewidzieć.

2.4. NextGenerationEU

NextGenerationEU to tymczasowy instrument nadzwyczajny na potrzeby reagowania kryzysowego oraz środków służących odbudowie gospodarki i zwiększaniu odporności. Bezzwrotna część NextGenerationEU stanowi zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i jest wykorzystywana do szybkiego wspierania priorytetów reform i inwestycji – w szczególności za pomocą **Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF)** oraz do wzmacniania szeregu programów, które mają kluczowe

znaczenie dla odbudowy. Aby w przejrzysty sposób przedstawić wpływ NextGenerationEU, szacunki dotyczące oczekiwanego wykorzystania zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel sporządzono oddzielnie dla każdego programu (zob. tabela 3). Prognozę opracowano na podstawie rocznych rat zobowiązań przewidzianych w programowaniu finansowym towarzyszącym projektowi budżetu na 2024 r.

Centralnym elementem NextGenerationEU jest Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (**RRF**), na który przypada 80 % bezzwrotnych środków^{xiv}. Wpływy środków w ramach NextGenerationEU są w dużej mierze uzależnione od tempa wypłat w ramach RRF. Rozpoczął się etap wdrażania instrumentu, a działania w tym zakresie przebiegają zgodnie z harmonogramem reform i inwestycji ustalonym przez państwa członkowskie w ich planach.

Według stanu na maj 2023 r. wszystkie 27 państw członkowskich przyjęło krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności (RRP). Dwadzieścia dwa RRP przyjęto w 2021 r., co skutkowało uruchomieniem płatności zaliczkowych i podpisaniem umów finansowania i pożyczek, a pozostałe pięć RRP w 2022 r. W 2023 r. niektóre plany zostały zmodyfikowane w celu uwzględnienia zaktualizowanego przydziału (zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie RRF). Łącznie wypłacono 153,4 mld EUR (106,3 mld EUR bezzwrotnego wsparcia i 47,1 mld EUR wsparcia zwrotnego z pożyczek) z około 500 mld EUR przeznaczonych na dotacje i pożyczki w ramach RRF. Kwota ta obejmuje płatności zaliczkowe w wysokości 56,5 mld EUR. W zależności od postępów we wdrażaniu krajowych RRP oczekuje się, że roczne wypłaty dotacji w ramach RRF osiągną poziom 96 mld EUR w 2024 r., po czym prognozuje się ich spadek do 39 mld EUR w 2025 r., a następnie ponowny wzrost do około 47 mld EUR w 2026 r. W porównaniu z prognozą z ubiegłego roku profil wypłat jest w nieco mniejszym stopniu skoncentrowany na etapie wstępnym, ponieważ wystąpiły pewne opóźnienia w zakresie wdrażania związane ze złożonymi inwestycjami i reformami. W niniejszej prognozie nie oszacowano żadnych umorzeń.

Jak określono w rozporządzeniu w sprawie RRF, w 2023 r. krajowe RRP zostaną zmodyfikowane w celu uwzględnienia zaktualizowanego maksymalnego wkładu finansowego. Modyfikacja ta obejmie również specjalne rozdziały REPowerEU i ma na celu osiągnięcie większej niezależności energetycznej od Rosji, a tym samym wspieranie transformacji energetycznej w kierunku zrównoważonych odnawialnych źródeł energii.

Zasadniczo państwa członkowskie nadały priorytet RRP w zakresie wykorzystania bezzwrotnego wsparcia do finansowania inwestycji i reform. Biorąc pod uwagę poziom i tempo zaciągania zobowiązań kredytowych, oznacza to, że w 2023 r. państwa członkowskie będą miały do dyspozycji wsparcie w formie pożyczki w wysokości 225 mld EUR. 10 państw członkowskich wyraziło zainteresowanie (dodatkowymi) pożyczkami w ramach RRF na łączną kwotę około 145 mld EUR, zgodnie z art. 14 ust. 6 zmienionego rozporządzenia w sprawie RRF. Państwa członkowskie mają czas do 31 sierpnia 2023 r. na złożenie wniosku o takie wsparcie w formie pożyczki.^{xv}

REACT-EU stanowi drugi co do wielkości instrument NextGenerationEU, na który przypada 12 % bezzwrotnego wsparcia i w ramach którego zapewniono przydzielanie dodatkowych środków w latach 2021 i 2022 za pośrednictwem niektórych istniejących funduszy polityki spójności (EFRR i EFS). Zobowiązania w ramach REACT-EU były realizowane w latach 2021–2022. Płatności okresowe i końcowe są skoncentrowane w latach 2022–2024 zgodnie z celami REACT-EU dotyczącymi przyspieszenia wdrożenia przez wykorzystanie już istniejących programów i zapewnienie pełnej elastyczności zasad wdrażania. W porównaniu z zeszłoroczną prognozą płatności w ramach REACT-EU ze środków EFS zostały przesunięte na 2023 r., aby zaspokoić zwiększone potrzeby w zakresie płatności wynikające z dodatkowych środków przeniesionych z EFRR do EFS w 2022 r., ale także zgodnie z krótkoterminowym charakterem działań EFS. Oczekuje się, że płatności w ramach REACT-EU ze środków EFRR wzrosną w 2024 r.

w porównaniu z zeszłoroczną prognozą ze względu na skutki wyższych kosztów energii i niedoborów surowców.

Państwa członkowskie mogą wykorzystać finansowanie w ramach REACT-EU, aby podjąć działania mające na celu zaradzenie napływowi uchodźców po rosyjskiej inwazji na Ukrainę. Aby zmniejszyć presję na budżety państw i umożliwić szybsze i łatwiejsze wdrażanie środków związanych z integracją obywateli państw trzecich, Komisja zaproponowała w 2022 r. zwiększone płatności zaliczkowe i uproszczone metody rozliczania kosztów^{xvi}. Pewne ograniczone płatności końcowe – zarówno w ramach EFS, jak i EFRR – spodziewane są do końca 2025 r.

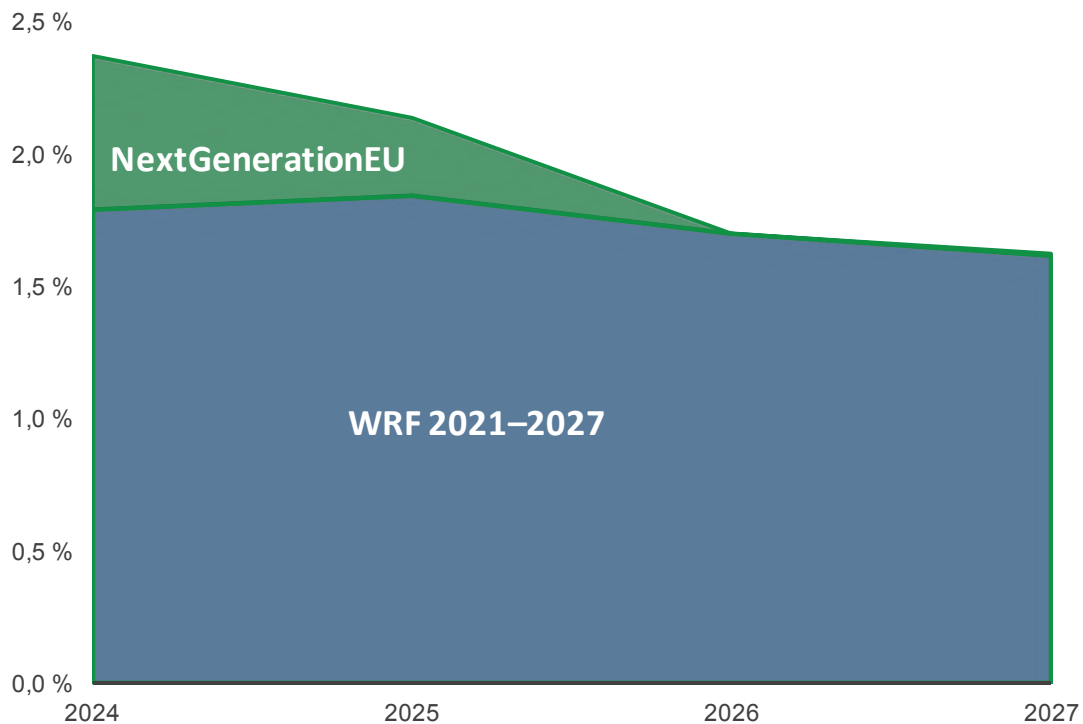
Na pozostałych pięć programów wspieranych w ramach NextGenerationEU przypada pozostałe 8 % bezzwrotnego przydziału środków. W prognozie płatności uwzględniono doświadczenia z poprzednich programów, biorąc pod uwagę krótszy cykl zobowiązań i ukierunkowanie na natychmiastowe potrzeby w zakresie odbudowy. Opóźnienia w przyjęciu WRF i przepisów dotyczących poszczególnych programów miały wpływ na **Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST)**. Do końca 2022 r. przyjęto wszystkie przedłożone programy FST (wszystkie państwa członkowskie z wyjątkiem Bułgarii, która nie przedłożyła jeszcze swojego programu FST). Faza wdrażania rozpoczęła się bezpośrednio po przyjęciu programów, a wszystkie wypłaty przewidziano na lata 2023–2026. W przypadku **InvestEU** prognoza odzwierciedla przewidywany harmonogram tworzenia rezerw na potrzeby gwarancji budżetowej, wydatki na centrum doradztwa oraz wydatki związane z udzielaniem wsparcia.

2.5. Ewolucja poziomu zobowiązań pozostających do spłaty

Oczekuje się, że łączna kwota RAL z WRF na lata 2021–2027 i poprzednich WRF będzie stopniowo wzrastać w latach 2024–2027, z 274 mld EUR do 322 mld EUR. Przy dużym udziale polityki spójności jej realizacja zgodnie z zasadą umorzenia „N+3” będzie determinować ogólne zmiany stanu zobowiązań pozostających do spłaty, z koncentracją płatności na etapie końcowym WRF i po ich zakończeniu (zob. pkt 2.1). Jeżeli chodzi o NextGenerationEU, RAL będą stopniowo rozliczane do końca 2026 r., kiedy to wszystkie płatności będą musiały zostać zakończone.

Prognoza dotycząca zmian RAL wynikających z WRF na lata 2021–2027 i poprzednich WRF (z wyłączeniem NextGenerationEU) jako udziału w DNB UE-27 spadałyby z 1,8 % do 1,6 % w 2027 r., co tłumaczy się wzrostem RAL, który jest kompensowany wzrostem DNB UE-27. Prognozy na rok 2028 nie zostały uwzględnione, ponieważ niniejsza prognoza nie obejmuje nowych zobowiązań po roku 2027.

Wykres 4 – Ewolucja poziomu zobowiązań pozostających do spłaty w latach 2024–2027, mierzona jako procent dochodu narodowego brutto Unii Europejskiej

3. Prognoza wpływów do budżetu UE na lata 2024–2027

Budżet UE jest finansowany z zasobów własnych i innych dochodów. Ponadto Unia jest uprawniona do zaciągania pożyczek w celu finansowania NextGenerationEU. Komisja uruchamia środki w drodze operacji na międzynarodowych rynkach kapitałowych w zależności od potrzeb finansowych programów wydatków w ramach NextGenerationEU (zob. pkt 2.4). W tym celu Komisja stosuje zróżnicowaną strategię finansowania^{xvii} i w ramach tej strategii publikuje coroczne decyzje w sprawie zaciągania pożyczek oraz sześciomiesięczne plany finansowania. W obecnej prognozie skoncentrowano się na dochodach niezbędnych do sfinansowania wydatków budżetowych we WRF.

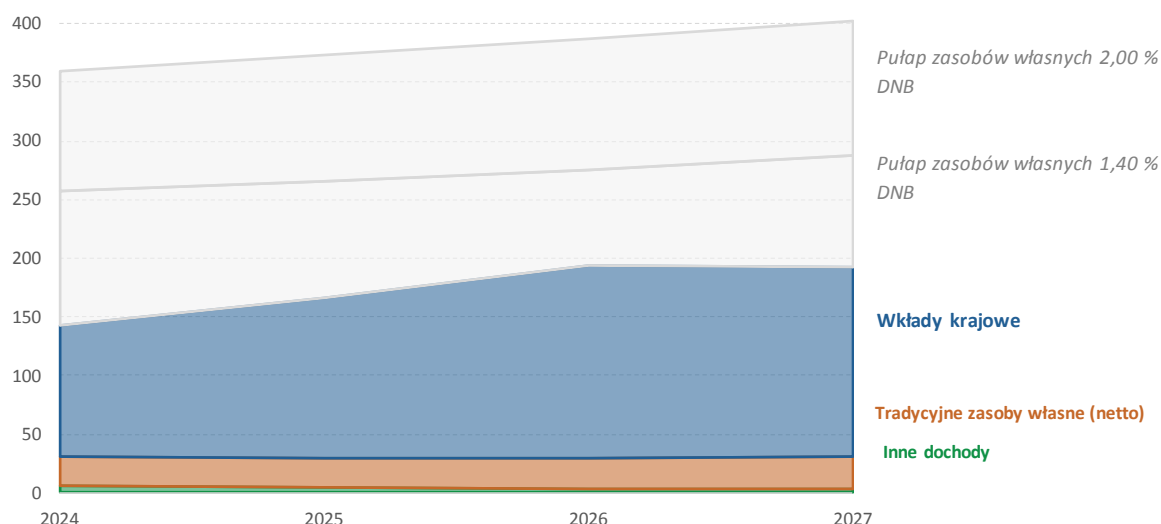
Kwota zasobów własnych niezbędna do sfinansowania budżetu jest uwarunkowana łączną kwotą wydatków pomniejszoną o pozostałe dochody. W związku z tym prognoza dochodów budżetu UE na lata 2024–2027 opiera się na zasadzie, zgodnie z którą wydatki muszą odpowiadać dochodom, a zatem całkowita wartość dochodów jest równa całkowitej wartości wydatków.

Zgodnie z umową o wystąpieniu (część V) od 2021 r. Zjednoczone Królestwo wnosi wkład do budżetu UE w odniesieniu do zobowiązań pozostających do spłaty z poprzednich ram finansowych. Obejmuje to zobowiązania pozostające do spłaty na koniec 2020 r., a także świadczenia emerytalne i inne zobowiązania określone w porozumieniu finansowym. Wkład Zjednoczonego Królestwa stanowi „inne dochody” budżetu UE i nie jest częścią zasobów własnych Unii. Będzie on stopniowo wycofywany w miarę regulowania zobowiązań pozostających do spłaty.

Zakłada się, że inne dochody różne, które nie stanowią części zasobów własnych Unii, pozostaną nominalnie niezmiennie na poziomie projektu budżetu na 2024 r.

Zasoby własne – wkłady krajowe i cła – stanowią większość dochodów niezbędnych do sfinansowania wydatków budżetowych. Prognozy oparto na obowiązującej decyzji w sprawie zasobów własnych^{xviii}. Nie uwzględniają one wniosków Komisji w sprawie nowych zasobów własnych z 20 czerwca 2023 r. Przewiduje się, że w ujęciu średnim w latach 2024–2027 wkłady krajowe wyniosą 144 mld EUR rocznie lub 0,76 % dochodu narodowego brutto UE. Na kształtowanie się wkładów krajowych w okresie objętym prognozą wpływa w szczególności cykl wydatkowania, a w mniejszym zakresie również stopniowe wycofywanie wkładu Zjednoczonego Królestwa. Ze względu na opóźnienia we wdrażaniu ważnych programów wydatków w 2024 r. wkłady krajowe pozostaną na stosunkowo niskim poziomie. Rosnące wydatki wynikające z przyspieszonej realizacji programów i malejącego wkładu Zjednoczonego Królestwa w RAL doprowadzą do zwiększenia wkładów krajowych w roku 2025 i 2026. Przewiduje się, że w 2027 r. składki pozostaną w dużej mierze stabilne.

Wykres 5 – Prognoza dochodów do celów finansowania WRF na lata 2024–2027

W danym roku łączna kwota zasobów własnych zgromadzonych przez Unię nie może przekroczyć pułapu zasobów własnych określonego w decyzji w sprawie zasobów własnych, wynoszącego 1,40 % dochodu narodowego brutto państw członkowskich UE, przy dodatkowym tymczasowym podwyższeniu o 0,6 % DNB UE na pokrycie wszystkich zobowiązań Unii z tytułu pożyczek zaciągniętych na rynkach kapitałowych w celu sfinansowania NextGenerationEU. Przewiduje się, że zasoby własne będą rosły w roku 2025 i 2026, a następnie ustabilizują się w 2027 r., natomiast margines dostępny w ramach pułapów zasobów własnych (tzw. „margines elastyczności”) ma pozostać w dużej mierze stabilny, ponieważ oczekuje się, że dochód narodowy brutto Unii będzie stopniowo wzrastał w okresie odniesienia^{xix}. W tym okresie średnia wysokość marginesu elastyczności wynosi 207 mld EUR, z czego 113 mld EUR przypada na zwiększenie środków w ramach NextGenerationEU.

Proces zaciągania pożyczek rozpoczął się w 2021 r., dlatego w budżecie UE przewidziane są płatności odsetek od pożyczonych środków, które to odsetki przeznaczone są na bezzwrotne wsparcie w ramach NextGenerationEU. Zasoby własne niezbędne do sfinansowania tych kosztów uwzględniono w ramach tymczasowego zwiększenia pułapu zasobów własnych o 0,6 % DNB UE. Planowane koszty są skoncentrowane na etapie końcowym, aby odzwierciedlić stopniowe uruchamianie pożyczek. Jednocześnie istnieje niepewność związana z kosztami finansowania NextGenerationEU w świetle szybkiego i znacznego wzrostu stóp procentowych na rynkach finansowych od grudnia 2021 r.

4. Wnioski

Niniejsza prognoza jest sporządzana w kontekście dużej niepewności związanej z niestabilnością geopolityczną i gospodarczą, wynikającej z wszczętej przez Rosję wojny napastniczej przeciwko Ukrainie. Inicjatywy przedstawione w celu wsparcia państw członkowskich, państw trzecich i określonych sektorów przyspieszyły realizację płatności w ramach zaległych i nowych programów, a dzięki zewnętrznym instrumentom finansowym Ukraina i sąsiednie kraje partnerskie otrzymują więcej środków finansowych.

Opóźniona realizacja programów polityki spójności na lata 2021–2027 i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji zwiększa ryzyko umorzeń. Opóźnienia te może również powodować skupianie się organów krajowych na zakończeniu programów z poprzednich WRF i NextGenerationEU, biorąc pod uwagę ich krótsze ramy czasowe, wraz z późnym zatwierdzeniem odpowiednich podstaw prawnych i programów. Państwa członkowskie będą musiały znacznie przyspieszyć wdrażanie w latach 2025 i 2026, aby uniknąć utraty środków z powodu przepisów dotyczących umorzeń. W przypadku innych funduszy, w szczególności objętych działami 1 i 6, ryzyko jest ograniczone, co odzwierciedla presję wywieraną na te programy.

Pułap płatności WRF pozostaje wystarczający do pokrycia prognozowanych płatności, z wyjątkiem 2026 r., w którym przewiduje się ich przekroczenie. Oczekuje się, że płatności będą kształtować się znacznie poniżej pułapu płatności WRF w latach 2024 i 2025, co pozwoli na przeniesienie niewykorzystanych kwot w ramach określonych limitów pod koniec okresu, kiedy potrzeby kredytowe będą wyższe. Ogólnie rzecz biorąc, marżę netto w latach 2024–2027, w tym korekty, szacuje się na 18,5 mld EUR, uwzględniając wzrost wynikający z jednolitego marginesu, a także automatyczne dostosowanie pułapu w następstwie dopłat uzupełniających na podstawie art. 5 WRF w wysokości 7,7 mld EUR w latach 2025–2027, zgodnie z dostosowaniem technicznym w 2024 r. Przy obecnych założeniach szacowane potrzeby w zakresie płatności przekroczą pułap płatności WRF w latach 2026 i 2027. W 2026 r., nawet biorąc pod uwagę maksymalny pułap w wysokości 13 mld EUR (w cenach z 2018 r.) w ramach jednolitego marginesu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) i art. 11 ust. 3 WRF^{xx}, płatności przekroczą maksymalny pułap płatności. Wynika to w dużej mierze z prognozowanych zmian w płatnościach w ramach polityki spójności i leżących u ich podstaw założeń, które są obarczone znaczną niepewnością. Chociaż ryzyko wydaje się mniejsze w 2027 r., różnica między szacowanym poziomem płatności a maksymalnym pułapem płatności pozostaje niewielka. Co ważne, ze względu na określenie górnego pułapu cen, w drugiej połowie WRF nie będzie możliwości całkowitego wykorzystania szacowanego marginesu w ramach pułapu płatności na lata 2024 i 2025, który zbliża się do 40 mld EUR. Część marginesu może pozostać niewykorzystana.

Ukierunkowane inwestycje i reformy w ramach NextGenerationEU nadal stanowią wsparcie dla gospodarki UE i mają pomóc w przejściu na czystą, zieloną energię. W nadchodzących latach państwa członkowskie będą musiały wdrożyć fundusze NextGenerationEU przed upływem terminu wypłat zaplanowanego na 2026 r., a jednocześnie przyspieszyć wdrażanie funduszy polityki spójności.

Prognoza RAL jest zgodna ze spodziewaną zmianą wzrostu gospodarczego. Chociaż nominalnie zobowiązania pozostające do spłaty wzrastają pod koniec okresu WRF w porównaniu z 2023 r., to zobowiązania te mierzone jako udział w dochodzie narodowym brutto (DNB) UE ulegają zmniejszeniu, co pokazuje, że nominalny wzrost gospodarki UE przeważa nad nagromadzeniem zobowiązań pozostających do spłaty z budżetu UE. NextGenerationEU wywiera tymczasowy wpływ na poziom zobowiązań UE pozostających do spłaty, który osiągnie najwyższy poziom pod koniec 2023 r., a następnie stopniowo powróci do poziomu porównywalnego z początkiem okresu WRF do końca 2027 r.

Zasoby własne niezbędne do sfinansowania budżetu będą rosły wraz z wydatkami w ramach WRF.

Wielkość marginesu dostępnego w ramach pułapu zasobów własnych pozostanie jednak stosunkowo stabilna, ponieważ rosnące potrzeby w zakresie dochodów odpowiadają prognozowanemu nominalnemu wzrostowi gospodarki UE.

Załącznik II – Wyniki prognozy

O ile nie wskazano inaczej, wszystkie wartości podano w mld EUR, w cenach bieżących. Niektóre sumy poszczególnych kwot mogą nie być równe łącznej kwocie ze względu na zaokrąglenia.

Tabela 1.1 – Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów z budżetu na lata 2024–2028 w odniesieniu do WRF

Rok	2024	2025	2026	2027	2028	Ogółem
<i>Pułap środków na zobowiązania</i>	186,0	187,9	179,7	185,4		738,9
<i>Pułap płatności</i>	170,5	173,7	177,1	180,7		702,0
<i>Ponadto dostosowanie na potrzeby art. 5 WRF (szacunki na przyszłe lata)</i>		1,7	1,8	4,2		7,7
<i>Zobowiązania (zaprogramowane)*</i>	189,4	192,4	183,2	191,1		756,2
<i>Prognozowane płatności*</i>	143,1	166,3	193,6	193,0	130,5	826,4
<i>W tym instrumenty szczególne**</i>	3,2	1,4	0,1			4,7

Tabela 1.2 – Płatności związane z zobowiązaniami w ramach WRF na lata 2021–2027

Dział WRF	2024	2025	2026	2027	2028	Ogółem
1 Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	17,2	21,3	23,3	23,1	16,8	101,7
2 Spójność, odporność i wartości	20,1	44,6	64,1	71,7	64,9	265,5
2.1 Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	10,3	35,1	53,3	58,7	62,0	219,5
2.2 Odporność i wartości	9,8	9,5	10,8	13,1	2,9	46,0
3 Zasoby naturalne i środowisko	46,1	57,3	62,2	55,4	31,4	252,3
3.1 Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	40,5	40,7	40,7	40,7		162,5
3.2 Inne programy w odniesieniu do zasobów naturalnych i środowiska	5,6	16,6	21,5	14,7	31,4	89,8
4 Migracja i zarządzanie granicami	2,8	3,7	4,7	4,8	3,3	19,2
5 Bezpieczeństwo i obrona	1,8	2,5	2,9	2,6	2	11,8
6 Sąsiedztwo i świat	12,7	15,9	17,4	18,1	10,8	74,9
7 Europejska administracja publiczna	11,9	12,5	12,9	13,2		50,5
Instrumenty szczególne	1,4	1,1				2,5
Ogółem	114,1	158,8	187,6	188,9	129,2	778,6

Tabela 1.3 – Płatności z tytułu wypełnienia zobowiązań sprzed 2021 r.

Dział WRF	2024	2025	2026	2027	2028	Ogółem
1 Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	3,7	3,1	2,0	1,1	0,8	10,7
2 Spójność, odporność i wartości	14,1	1,2	1,4	0,9		17,5
2.1 Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	13,9	1,1	1,4	0,8		17,1
2.2 Odporność i wartości	0,2	0,1	0,1			0,4
3 Zasoby naturalne i środowisko	8,2	0,2	0,1	0,1	0,1	8,8
3.1 Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	0,1					0,1
3.2 Inne programy w odniesieniu do zasobów naturalnych i środowiska	8,1	0,2	0,1	0,1	0,1	8,7
4 Migracja i zarządzanie granicami	0,4	0,1				1,6
5 Bezpieczeństwo i obrona	0,2	0,2	0,1	0,1		0,5
6 Sąsiedztwo i świat	2,4	2,6	2,4	1,9	0,3	9,7
Ogółem	29,0	7,5	6,1	4,0	1,3	47,8

* Łączne zobowiązania i szacowane płatności obejmują środki wynikające z art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF i art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego. Nie uwzględnia się nieprzydzielonych marginesów.

** Kwoty przeznaczone na instrumenty szczególne obejmują rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, pobrexitową rezerwę dostosowawczą oraz instrument elastyczności. W kolejnych tabelach płatności związane z uruchamianiem środków w ramach instrumentu elastyczności są uwzględnione w odpowiednich działach.

Tabela 2 – Prognozowane umorzenia w latach 2024–2027

Dział WRF	Zakończeni e	WRF	Ogółem
1 Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	0,8	1,1	2,0
2 Spójność, odporność i wartości	0,4	2,7	3,1
2.1 Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	0,2	2,2	2,3
2.2 Odporność i wartości	0,2	0,5	0,7
3 Zasoby naturalne i środowisko	1,3	0,6	1,9
3.2 Inne programy w odniesieniu do zasobów naturalnych i środowiska	1,3	0,6	1,9
4 Migracja i zarządzanie granicami	0,5	0,3	0,8
5 Bezpieczeństwo i obrona	0,1	0,0	0,1
6 Sąsiedztwo i świat	0,1	0,2	0,3
Ogółem	3,2	4,9	8,1

Tabela 3 – Długoterminowa prognoza wpływów w odniesieniu do NextGenerationEU

Program	2024	2025	2026	2027	Ogółem
„Horyzont Europa”	1,5	0,6	0,4	0,0	2,5
InvestEU	1,3	1,0	1,2	0,0	3,5
Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR)	6,3	0,7	0,0	0,0	7,0
Europejski Fundusz Społeczny (EFS)	4,4	0,0	0,0	0,0	4,4
Europejski Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności	96,0	39,1	47,4	0.	182,5
Unijny Mechanizm Ochrony Ludności (rescEU)	0,4	0,3	0,3	0,0	1,0
Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)	1,8	2,3	0,6	0,0	4,7
Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji	1,2	5,5	3,6	0,0	10,4
Ogółem	112,9	49,6	53,5	0,0	216,0

Tabela 4 – Zmiana łącznej kwoty zobowiązań pozostających do spłaty w latach 2024–2027

Źródło	Zobowiązania pozostające do spłaty na początku 2024 r. (szacunkowo)*	Zobowiązania 2024–2027	Płatności 2024–2027	Umorzenia 2024–2027	Zobowiązania pozostające do spłaty do końca 2027 r.
WRF	273,7	756,5	695,9	8,1	321,9
NGEU	216,8	0,1	216,0		0,9
Ogółem	490,6	756,6	911,9	8,1	322,9

* Zobowiązania pozostające do spłaty na początku 2023 r. obejmują kwotę 3,4 mld EUR pochodzącą z wkładów państw trzecich na rzecz konkretnych programów we WRF na lata 2014–2020, której nie uwzględniono w tabeli.

Tabela 5 – Prognoza długoterminowa przyszłych wpływów do budżetu UE na lata 2024–2027

		2024	2025	2026	2027	Ogółem
Pułap zasobów własnych wyrażony jako odsetek dochodu narodowego brutto UE		2,00 %	2,00 %	2,00 %	2,00 %	Nie dotyczy
w tym tymczasowy wzrost w odniesieniu do NextGenerationEU		0,60 %	0,60 %	0,60 %	0,60 %	Nie dotyczy
Pułap zasobów własnych wyrażony w mld EUR***	a	353,9	369,1	383,9	398,5	Nie dotyczy
w tym tymczasowy wzrost w odniesieniu do NextGenerationEU	a'	106,2	110,7	115,2	119,6	Nie dotyczy
Kwota netto tradycyjnych zasobów własnych**	b	24,6	25,7	26,8	27,8	104,9
Wkłady krajowe***	c	112,4	136,3	163,6	162,1	574,5
Zasoby własne ogółem	d = b+c	137,1	162,0	190,4	189,9	679,3
w tym zasoby własne przeznaczone na finansowanie zobowiązań NextGenerationEU	d'	3,9	2,7	3,8	5,0	15,4
Inne dochody (w tym tymczasowy wkład Zjednoczonego Królestwa)	e	6,0	4,3	3,2	3,0	16,6
DOCHODY OGÓŁEM	d+e	143,1	166,3	193,6	193,0	695,9
Dostępny margines w ramach pułapu zasobów własnych	a–d	216,9	207,1	193,5	208,6	Nie dotyczy
w tym margines w ramach tymczasowego wzrostu w odniesieniu do NGEU	a'–d'	102,3	108,0	111,4	114,6	Nie dotyczy

* Pułap zasobów własnych – obliczony na podstawie prognozy gospodarczej z wiosny 2023 r. dotyczącej dochodu narodowego brutto UE-27 na lata 2023–2027

** Tradycyjne zasoby własne szacuje się na podstawie wskaźnika zatrzymania kosztów poboru wynoszącego 25 %.

*** Wkłady krajowe obejmują zasoby własne oparte na dochodzie narodowym brutto, zreformowane zasoby własne oparte na podatku od wartości dodanej oraz nowe zasoby własne oparte na odpadach opakowaniowych z tworzyw sztucznych.

-
- i. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.
 - ii. COM(2021) 343 z 30.6.2021.
 - iii. Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027, Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 11.
 - iv. Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19, Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 23 („NextGenerationEU”).
 - v. O ile nie wskazano inaczej, wszystkie kwoty w sprawozdaniu wyrażone są w cenach bieżących.
 - vi. [Projekt budżetu na 2024 r., Preliminarz dochodów i wydatków](#) SEC(2023) 250 – czerwiec 2023 r.
 - vii. W art. 5 rozporządzenia w sprawie WRF przewidziano dodatkowy przydział środków na zobowiązania i środków na płatności w ramach wcześniej określonego wykazu programów – na kwotę równoważną niektórym rodzajom grzywien.
 - viii. Art. 15 ust. 3 rozporządzenia finansowego stanowi, że środki na zobowiązania odpowiadające kwocie umorzeń dokonanych w związku z projektami badawczymi mogą być ponownie udostępnione.
 - ix. Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom, Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.
 - x. Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1.
 - xi. COM(2021) 365 z 7.6.2021, COM(2022) 2093 z 7.6.2022 oraz COM(2023) 320 z 6.6.2023.
 - xii. Państwa członkowskie podjęły decyzję o przesunięciu środków między płatnościami bezpośrednimi a rozwojem obszarów wiejskich. Wyniki przedstawiono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2023/813 z dnia 8 lutego 2023 r.

xiii. Rozporządzenie (UE) 2022/562 zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do działań polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/613 z dnia 12 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do zwiększonych płatności zaliczkowych z zasobów REACT-EU oraz ustanowienia stawki jednostkowej oraz rozporządzenie (UE) 2022/2039 w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) 2021/1060 w odniesieniu do dodatkowej elastyczności w celu przeciwdziałania skutkom agresji zbrojnej Federacji Rosyjskiej FAST (Flexible Assistance for Territories – elastyczna pomoc dla terytoriów).

xiv Ze względu na to, że mechanizm realizacji elementu pożyczkowego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest stymulowany popytem, nie są dostępne prognozy dotyczące tego elementu (podobnie jak w przypadku innych instrumentów pożyczkowych wdrażanych poza budżetem).

xv [Overview of Member States' intentions to request RRF loan support.pdf \(europa.eu\)](#)

xvi COM(2022) 145 final z 23.3.2022.

xvii COM(2021) 250 final z 14.4.2021.

xviii Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r., Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1.

xix Komisja Europejska, European Economic Forecast Spring 2023 [Europejska prognoza gospodarcza – wiosna 2023 r.].

xx Jednolity margines, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) WRF, skutkuje bezpośrednio korektą pułapu płatności WRF, która jest przeprowadzana corocznie przez Komisję w ramach dostosowania technicznego, przy czym niewykorzystany margines płatności podlega pułapom regulacyjnym w latach 2025–2027.